

♥ Ombytt roller; När kvinnan inte vill prata och mannen vill prata ♥

När kvinnans feminina sida försummas och i stället övergår till en mer maskulin sida, sker en obalans på det känslomässiga planet, och hon börjar agera efter ett manligt perspektiv. Hon känner ett behov av att lösa problem, och att det inte räcker med att tala om dem först.

För att stötta kvinnan över till sin naturliga feminina sida kan mannen göra bäst bara genom att lyssna.

Går han till försvarsställning eller försöker korrigera hennes upplevelser och känslor känner hon sig inte hörd och förstörd.

Det är också av vikt att han är i det tillstånd han kan hålla sig lugn och behärskad, så hon inte (efter ett antal försök att tala ut) känner att det är otryggt att tala ut, blir fylld med agg (och de råkar i dispyt) eller känner sig nedstämd och att det inte är lönt att tala med honom .

Hon vill ha en lyssnare som sympatiserar, inte någon som kommer med problemlösningar. Om hon har svårt att öppna sig och tala ut kan en man fråga något av följande:

"Har du haft en besvärlig dag?"

"Hur har du haft det i dag?"

"Jag är så glad att se dig. Får jag krama om dig?"

"Berätta hur dagen har varit."

"Du ser pigg ut, har du haft en lyckad dag?"

"Du ser ut som om du haft en trevlig dag."

"Du ser trött ut..."

"Är du arg eller ledsen i dag?"

"Hur känns det?"

Och även följdfrågor:

"Vad har hänt?"

"Berätta mer."

"Vad hände sen?"

"Hur kändes det?" eller "Hur känns det?"

När mannens feminina sida dominerar är botemedlet att han gör någonting som ger hans partner möjlighet att visa honom uppskattning och erkännande. Genom hans partner ger honom uppskattning och erkännande stärker det hans manliga sida.

Om han envisas med att prata om hans emotioner med henne är det vist för henne att lämna honom ifred, då en kvinna kan göra det värre genom att ta en moderlig inställning till honom, eller de kan komma i dispyt då mannen ofta vill ha rätt (en kvinna känner sig inte hörd, sedd och förstådd om mannen hela tiden hävdar att han har rätt och hon har fel).

För att respektfullt lämna honom ifred kan hon säga något i stil med: "Jag bryr mig om dina känslor, men jag behöver tid på mig att tänka över det här. Sen kan vi prata."

Jag säger inte att män inte bör prata med sin partner om sina känslor, men när det blir för mycket negativt kan en kvinna känna att; "Oj, jag visste inte att han hade så mycket problem." och hon vill inte betunga honom med hennes problem eller så känner inte hon att det är tryggt för henne att öppna sig för honom (om han visar starka emotioner).

